

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 11. De judicio temerario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

*Cum tempus futurum spondere tibi non possis, September,
decerne ab hoc temporis punto vita in melius
commutandæ studere.*

Converte me, & convertar, quia tu
Dominus Deus meus. *Ierem 31. v. 18.*

Ubi mihi legis, te indulgentiam acce-
pturum, si te correxeris; lege ibi mihi
quantum victurus es. *Aug. Serm. 16.*

DIES XI.

De Judicio Temerario.

I.

Nolite judicare, ut non judicemini. In-
quit Servator; in quo enim judicio judi- *Matth. 7.1.*
caveritis, judicabimini. Solius Dei est ju-
dicare de omnibus hominum intentioni-
bus. Hoc jus summo Dei Imperio ad eum
proprium est, ut nulli alteri tribui possit.
Cor hominis Sanctuarium quoddam est, ad
quod soli Deo patet aditus. Is solus ejus
motus cognoscere, solus de ejus intentio-
nibus judicium ferre potest. In Dei ju-
risdictionem involare, est supremam ejus
potestatem violare. Præter Deum nemo
est, qui abstrusissimas conscientiae nostræ
latebras penetrat; quæ inibi tractantur, ad
soli Dei tribunal spectant; neque eorum
quid-

September. quidquam hominibus patet. Verum est, eum in terra pœnitentiæ tribunal erexisse, ubi homines judicandi potestatem, verū solummodo ut vicarijs suis, concedit; & hi sententiā ferre non possunt, nisi ex ipsius rei testimonio: is innocens habetur, quamdiu se reum non fatetur. Denique ipsi non judicant velut supremi judices; sed ab eorum sententia ad tribunal ipsius Dei conceditur provocatio. Heu! Domine, cur ego, qui tantam formidandi causam habeo, alios judicare auderem; cùm tamen eos judicando omni judiciorum tuorum se veritati me exponam?

II. Is, qui temerè judicat, non Deo solo, sed & proximo suo injuriam facit: quid enim ipse juris illum judicandi haberet? quis id ei concessit? præter Deum id habere nemo potest; qui id omnino prohibet: *Nolite judicare.* Tu, quis es, inquit Apostolus, qui judicas alienum servum? Domino suo stat, aut cadit. Nolite ante tempus judicare, quoad usque veniat Dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium. Hypocrita, quid vides festucam in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides? Ad defectus vel modicos, vel imaginarios proximi tui attentum te præstas, & perspicacem, cùm cæcitas in tuis, rea-

Rom. 14.

v. 4.

1. Cor. 4.

v. 5.

Matth. 7. 3

ipse existentibus, & insuper gravibus. In September.
 quo judicas alterum, te ipsum condemnas. In-
 quicuit Apostolus. Quia majoris reus es cul-
 pae, dum alienos defectus judicas, quam
 is ipse, quem condemnas. Proximus tuus
 jure bonus aestimari a te exigit, quamdiu
 facinus manifeste malum non perpetravit;
 atque ita judicium tuum temerarium, &
 contemptus, qui illud sequitur, manifesta
 est injustitia. Peccati te reum esse crede-
 res, si tua obrectatione factum fuisset, ut
 frater tuus apud alios bona existimatione
 excidisset: esne innocens, si is ob temera-
 rum tuum judicium eandem apud te per-
 dat; a quo non minore jure, quam ab alijs
 bonus esse censendus est.

III. Injuriam tibi metipsi infers, cum
 alios temere judicas. Nam, cum etiam
 tu noxis vacuus non sis, divina tibi misericordia opus est. Si Dominus summo
 jure tecum agat, quid te fiet? in quo enim Matth. 7.
 judicio judicaveritis, judicabimini. Is tibi
 minatur, simulque asseverat, praesentissi-
 mum medium, divini judicij rigorem evi-
 tandi esse, fratrem suum non judicare: no-Luc. 6. 37.
 lite judicare, & non judicabimini. Deus bo-
 ne, quam felix inde sors obtingit homini,
 qui tantam judicia tua metuendi causam
 haberet, quantum ego! Sors mea in manibus
 meis.

September. *meis est.* Tranquillitas, cum quan-

non meo anachoretarum, licet parùm fervens,

moriebatur, cùm superiorem ipsius atto-

nitum redderet, ab eo reprehensus fuit:

cuj Anachoreta: tranquillitas mea inquit,

verbo Christi nititur. An non firmum

habet fundamentum? ego nunquam judi-

cavi, nec condemnavi quemquam, & Chri-

stus nobis pollicetur, nos non judicatum, nec

condemnatum iri, nisi alios judicemus, & con-

demnemus. Poterisne hoc ipsum in hora

mortis dicere? felicem te; si ita res habet!

quantam enim pacis, & confidentiae tunc

habebis causam? Væ tibi, si secus se res ha-

bet: quantum namque timoris tunc non

incutient Christi minæ?

Examina te, quām pronus sis ad alios teme-

rē judicandos, eorumque intentiones in malam

partem interpretandas, hic est effectus maligni

tui animi, & ingens timendi, tēque deprimen-

di causa.

Nolite judicare; & non judicabimini,

nolite condemnare, & non condemnabimi-

ni. *Luc. 6. 37.*

Tu quis es, qui tam improbè judicas ser-

vum alienum? redi ad te, discute te, judica

te. *Laur. Iustin.*

DIES

